

var udtryffelig bestemt, hvorledes den skulde sammensættes, hvortil Ministeriet altsaa var bundet. Loven indeholdt vel ikke en udtryffelig Bestemmelse om, at denne Bedømmelseskomite skulde træde til for at afgjøre, hvilke Regler der skulde gives med Hensyn til Planerne, men Ministeriet fandt dog, at det, for at kunne gaa frem med større Sikkerhed i saa Henseende og muligt bevirke, at ingen Mistilighed, Uoverensstemmelse eller Uklarhed skulde komme frem i Planen, strax burde udnævne Bedømmelseskomiteen og konferere med den om selve Programmet til Theatret, og det kom i den Henseende i fuldstændig Overensstemmelse med Komiteen. Efter Loven skulde Sagen dernæst staa hen i 6 Maaneder, inden man krævede Besvarelsene tilbage, og fra mange Sider fandt man denne Frist endog meget kort; der indkom Spørgsmaal om, hvorvidt den ikke kunde forlænges, men det er en Selvsølge, at Ministeriet ikke kunde gaa udenfor, hvad Loven bestemte i saa Henseende. Efter denne skulde Planen fremlægges til offentligt Efterhyn og først derefter skulde Komiteen tage under Overveielse, hvilken Plan der var at foretrække. Der var som bekjendt ikke mindre end 13 meget udførlige Planer, hvilket var langt flere, end man havde forudsat; dette gjorde Arbeidet for disse Mænd høist vanskeligt, og man kan derfor ikke undre sig over, at der hengik længere Tid end der under andre Omstændigheder vilde være hengaaet. Da imidlertid Erklæringen fra Komiteen fremkom, hvilken ganske rigtig gik ud paa, at en af disse Planer var den, Komiteen maatte foretrække og ønske lagt til Grund for Bygningen, men under Forudsætning af, at den reduceredes, med omtrent 20,000 Rd., sagde man ingenlunde strax, som det ærede Medlem forudsatte: Naar I blot reducere den med 20,000 Rd., have I naaet Maalet. Ministeriet søgte tvertimod ved de bygningsskyndige og theaterkyndige Mænd, som staa til dets Disposition at faae tilveiebragt Forhandlinger med Arkitekterne, som skulde paa- vise, hvad der kunde udgaa af Planen, forat den kunde reduceres paa den Måde, der var antydet, uden at den derfor blev tilintetgjort, og først da dette var fæst, kunde der arbeides videre paa denne Plan. Dermed var Ministe-

riet imidlertid ingenlunde færdig; det ansaa sig ikke for berettiget til at sige: Nu ville vi gaa ind paa at overdrage Udførelsen af Planen til disse Mænd, men det forlangte en aldeles specificeret Opgivelse af Arbejderne og Priserne, saaledes at de kunde underkastes en sagkyndig Bedømmelse, og Ministeriet har ligeledes dertil valgt Mænd, som høre til de mest kyndige og paalidelige i denne Henseende, for at underkaste Sagen en nærmere Opgjørelse og en afgjørende Dom. Først, naar denne Dom faldt gunstigt ud, saaledes at det maatte siges, at det gjorde Overflaget var forsvareligt og kunde udføres, kunde der være Tale om en endelig Approbation. Endvidere har Ministeriet taget den Beslutning, at der, naar Bygningens Udførelse skal gaa for sig, skal være en bygningsskyndig Komite, som bestandig skal følge Arbeidet, saaledes at den kontrollerer den hele Udførelse deraf og holder Bogføring derover. Ministeriet er gaaet ud fra, at en saadan Komite efter Forholdets Natur kunde sammensættes af 3 Medlemmer, 1 valgt for Theatrets Bedkommende, 1 valgt af Ministeriet selv og 1 valgt af Kommunen som den, der bidrager en saa betydelig Del til det hele Udlæg. Der er ganske vist ikke ad denne Vej ubeløstet Muligheden for, at Beføstningen kan overstige det Beløb, der er beregnet; der kræves et ikke ringe Beløb, der skal henstilles til uforudsete Udgifter; men iøvrigt er der ikke givet mindste Tegns til, at der skulde kræves noget Ualmindeligt eller Usædvanligt ved denne Bygning fremfor ved andre, og jeg tror, at man ved slige Krav ogsaa vilde bringe Forstyrrelse ind i den hele Ordning, som det ikke kan have været Lovens Mening, at der skulde foranlediges. Dette med Hensyn til selve Bygningsforetagendets Udførelse. Med Hensyn til Summen dertil maa det erindres, at Loven giver en Bemyndigelse for Ministeren til at anvende 220,000 Rd., og den fører til, at det senere skal afgjøres af Lovgivningsmagten, om hele det Udlæg, som derved kommer frem, skal betragtes som Gjæld, eller om det skal være en ligefrem Udbetaling til Tab for Sore. Dette er et Spørgsmaal, som efter de udtryffelige Ord i Slutningen af Lovens § 6 skal tages under